

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/535/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313229504
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313229504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti odporkyni: K. K., nar. XX.XX.XXXX, Y. H. XXX, o zaplatenie 623,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17C 136/2013-57 zo dňa 27. mája 2014 v zamietajúcej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a v časti určenia, že zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietnutia zmluvnej pokuty a v závislom výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o určení, že zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti podmienky ruší.

Odvolací súd odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 375,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy: 66,64 eur od 12.11.2010 do zaplatenia, 150,69 eur od 12.12.2010 do zaplatenia, 157,67 eur od 12.01.2011 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov konania vo výške 7,48 eur titulom súdneho poplatku a 23,10 eur titulom trovu právneho zastúpenia. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a zároveň súd určil, že zmluvná podmienka dohodnutá v tabuľke č. 1 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 v časti zmluvnej pokuty v nadväznosti na body 2 a 4 dodatku je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 43 ods. 1, 42 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a), b) zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného k 17.02.2010, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1 až 4 písm. k), ods. 5, § 54 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 OZ. Právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Odporca vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatvorení zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej činnosti. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah. V jej rámci právny predchodca navrhovateľa svoje záväzky splnil, odporca povinnosť platiť

cenu poskytnutých služieb neplnil. Právnomu predchodcovi navrhovateľa (po postúpení navrhovateľovi) tak vznikol popri sume neuhradených služieb vo výške 375,- eur aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa zákona, t.j. podľa § 517 ods. 2 OZ. Navrhovateľ si pred súdom podaným návrhom uplatnil úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.(základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola určená vo výške 1 % p.a.), preto mu ich súd priznal v celej uplatnenej výške. Nárok na úroky z omeškania vznikol odo dňa nasledujúcom po splatnosti jednotlivých faktúr a výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súčasťou zmluvy o pripojení zo dňa 17.2.2010 je aj dodatok, ktorý upravuje rovnako práva a povinnosti účastníkov zmluvy, ako i dohodu o zmluvnej pokute. V bode 1 až 5 dodatku - Práva a povinnosti Podniku (navrhovateľa) a Účastníka (odporcu - spotrebiteľa) - sú upravené prevažne len povinnosti účastníka zmluvy, v zmysle ktorých účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku zotrúva v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa zmluvy v znení dodatku ako účastník služieb poskytovaných mu prostredníctvom SIM karty a že po celú dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti; t.j. nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, nedopustí sa takého konania, alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinnosti zo strany účastníka, alebo na základe ktorého by bol Podnik oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, bude mať na SIM karte aktivovaný minimálne taký účastnícky program, ako si zvolil pri uzatvorení dodatku a pod. Účastník berie na vedomie povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu podľa tabuľky č. 1, ak poruší vyššie uvedené dojednania, t.j. v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 1 písm. b/, bod 2 alebo bod 3.6 a 5.2. písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok a to vo výške 248,95 eura.

V predmetnej veci je nepochybné, že predmetom konania je zaplatenie faktúr za telekomunikačné služby na základe uzavretej zmluvy o pripojení a jej dodatku. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvu uzavretú v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k jednotlivým zmluvám je preukázané, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmlúv, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb nesplnil, preto sa v tejto časti (t.j. 375,- eur) navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Odporca nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Táto skutočnosť bola v konaní riadne preukázaná, odporcom nespochybnená. Súd preto priznal navrhovateľovi uplatnený nárok v tomto rozsahu ako nezaplatené plnenie zo zmluvy, pričom povinnosť odporcu zaplatiť cenu služieb vyplýva z bodu 1 písm. b/ dodatku., ale i z § 42 ods. 4 písm. b/ citovaného zákona. V zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. súd priznal navrhovateľovi z priznanej sumy (375,- eur) aj úrok z omeškania z jednotlivých fakturovaných súm vo výške určenej a odôvodnenej vyššie a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej faktúry.

Za nedôvodný považoval však súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty dojednanej v dodatku zmluvy v celkovej sume 248,95 eur ako aj poplatku za upomienku, nakoľko tento poplatok nijako nebol v zmluve dohodnutý a preto ho veriteľ nemôže požadovať, nič na tom nemení ani to, že poplatok je určený v cenníku právneho predchodcu navrhovateľa. Cenník je určený jednostranne, bez možnosti nejakým spôsobom ho ovplyvniť a nie je dohodou o poplatku a jeho výške medzi veriteľom a spotrebiteľom. V danej veci zmluvnú pokutu, tak ako je dojednaná v zmluve, považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednania aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu

zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. Zmluvná pokuta pritom bola dojednaná v sume 248,95 eur. Takáto výška zmluvnej pokuty, predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednať. Je pritom zrejmé, že navrhovateľ odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby, aj keď následne podľa pokusu o zmier odstúpil od zmluvy v zmysle § 43 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ preukázateľne už neposkytuje spotrebiteľovi služby za tak zvýhodnené ceny, ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprimeranejšie. Pre úplnosť súd dodáva, že zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby, resp. porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch dodatku, ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Nakoniec navrhovateľ ako dodávateľ si vyhradil v zmluve ďalšie právo na náhradu škody v súvislosti s poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny odpredaného zariadenia. Prípadná predajná cena takéhoto koncového zariadenia a výška zľavy nemajú žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty.

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov aj osobitná úprava v Občianskom zákonníku a to v § 52 a nasl. OZ a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty sa podľa názoru súdu uplatňuje v iných právnych vzťahoch ako spotrebiteľských, pretože vo vzťahu k ustanoveniam § 52 a nasl. OZ ide o všeobecnejšiu úpravu (pozri systematické zariadenie medzi všeobecné ustanovenia o zabezpečení záväzkov).

Ak teda odvodzuje navrhovateľ ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky a súd z tohto dôvodu nepriznáva právo navrhovateľovi, súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. určil takúto zmluvnú podmienku v zmluve za neprijateľnú priamo vo výroku rozhodnutia.

Súd poukazuje na to, že v tejto časti sa nemôže jednať o prekvapujúce rozhodnutie, nakoľko tunajší súd vo viacerých konaniach vyhlásil túto podmienku za neprijateľnú (napr. aj v konaní pod sp. zn. 17C/97/2013, rozsudok zo dňa 5.12.2013). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už tunajší súd rozhodol m.i. aj rozsudkom pod sp. zn. 17C/183/2011, ktorý potvrdil aj Krajský súd v Trnave ako odvolací súd, preto navrhovateľ je viazaný takýmto rozhodnutím a nemal by si v ďalšom uplatňovať nároky zo zmluvnej pokuty.

O trovách konania súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ bol vo veci úspešnejší vo väčšej časti, preto má právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ bol úspešný v časti 60,10 % a neúspešný v časti 39,90 % (úspech počítaný z požadovanej istiny 623,95 eur, pričom priznaná mu bola istina vo výške 375,- eur). Pomer úspechu a neúspechu v konaní tak priznáva navrhovateľovi právo na náhradu trov konania, a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 7,48 eur (rozdiel súm 22,24 eur ako úspech 60,10 % a 14,76 eura ako neúspech 39,90 %), keď po podaní návrhu uhradil celkovo poplatok vo výške 37,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 23,10 eur (rozdiel súm 68,73 eur ako úspech 60,10 % a 45,63 eur ako neúspech 39,90 %), keď právny zástupca si trovy právneho zastúpenia vyčíslil v celkovej sume 114,36 eur podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 2 úkonov právnej pomoci po á 39,84 eur (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie na súd) a z 2 x režijný paušál po á 7,81 eur + 20 % DPH, t.j. spolu 114,36 eur (pričom podľa pomeru úspechu a neúspechu je to priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 23,10 eura).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a to výlučne čo do III. výroku, ktorým súd prvého stupňa určil, že zmluvná podmienka dohodnutá k dodatku

k zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 v časti zmluvnej pokuty v nadväznosti na body 2 a 4 dodatku je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok v časti označenej zmluvnej pokuty za neprijateľnú tak, že zmluvná podmienka dohodnutá k dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 v časti zmluvnej pokuty v nadväznosti na body 2 a 4 dodatku nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda je platným zmluvným dojednaním prípadne alternatívne, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil napadnutý výrok č. II. rozsudku, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka je neprijateľnou podmienkou. Odvolateľ s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým označí dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nesúhlasí. Podľa názoru odvolateľa dojednanie v dodatku, ktoré súd prvého stupňa označil za neprijateľné nekorešponduje s výrokovou časťou a spôsobuje tak nezrozumiteľnosť a nejasnosť výroku rozhodnutia. Zmluvná pokuta dojednaná medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dojednaná riadne a platne v súlade s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním individuálnym a určitým. Pokuta je zabezpečovacím inštitútom a nárok na jej zaplatenie vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností, konkrétne neplatenie dohodnutej ceny za poskytnuté využité služby a porušenie záväzku doby viazanosti. Pre prípad argumentácie súdu nevyváženosťou práv a povinností pri zjednaní zmluvnej pokuty považuje odvolateľ za dôležité zdôrazniť, že právny predchodca navrhovateľa si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy plnil riadne a včas. Navyše odvolateľ dôvodí, že dojednanie o zmluvnej pokute s odporcom bolo dojednaním individuálnym a preto prípadná aplikácia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k dojednaniu zmluvnej pokuty by neprichádzala do úvahy. V prípade odporkyne bolo vyhovené jej žiadosti o uzavretie zmluvy o pripojení s cenovými výhodami po dobe akciovej ceny mobilného zariadenia a benefitov v podobe poskytnutia prenosného kupónu paušál pre blízkeho, čomu zodpovedá proti záväzok v podobe 24 mesačnej dohodnutej doby viazanosti užívať program služieb „400 Viac“ zabezpečený zmluvnou pokutou. Zmluvná pokuta nespôsobuje ani značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Zároveň odvolateľ dodal, že zo žiadneho ustanovenia nevyplýva povinnosť zaťažovať zmluvnou pokutou obe zmluvné strany, pričom poukázal na právny záver vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo 4/1999. Odvolateľ zdôraznil, že právny predchodca navrhovateľa si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení plnil riadne a včas, odporkyni sprístupnil služby v zmysle zmluvných dojednaní a tiež odporkyni poskytol mobilné zariadenie SONY Ericsson T715 za zvýhodnenú akciovú cenu 1,- euro, ktorého reálna hodnota predstavovala v čase predaja sumu 179,- eur. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni benefit v podobe poskytnutia balíčka v sieti T-mobile so zvýhodneným počtom 3 000 voľných minút. Zmluvná pokuta plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody a preto právo na jej zaplatenie vznikne veriteľovi aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za len posledný mesiac doby jeho viazanosti. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu, jej výška musí byť zákonite vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník získava, v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Odporca ako priemerný spotrebiteľ veľmi dobre vedel do akého zmluvného vzťahu vstupuje a za akých zmluvných podmienok. Mal možnosť uzavrieť dodatok k zmluve o pripojení bez viazanosti, bez benefitov, bez zmluvnej pokuty. Dojednanie v zmluvnej pokute zodpovedá individuálnemu dojednaniu a preto takto dojednanú zmluvnú pokutu nie je možné označiť za neprímeranú. Podľa odvolateľa nezaplatenie fakturovanej ceny za poskytnuté služby pri záväzku doby viazanosti malo za následok vznik povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú v takomto prípade nie je možné označiť za neprímeranú, prináleží to na riadnom posúdení všetkých okolností, ktoré viedli právneho predchodcu navrhovateľa k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty. Uplatnenú zmluvnú pokutu považuje odvolateľ za spravodlivo primeranú a plniacu svoj účel. V prípade, že súd prvého stupňa považoval výšku zmluvnej pokuty za privysokú vo vzťahu k porušovanej povinnosti, má možnosť využiť moderačné právo a zmluvnú pokutu primerane znížiť. V prípade, že by sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o zamietnutí nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, podľa názoru navrhovateľa bolo vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty z úradnej moci súdu prvého stupňa nadbytočné. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty má význam iba za toho predpokladu, ak by túto zmluvnú podmienku bol dojednal priamo navrhovateľ a malo by to význam v tom smere, aby pre neho platil zákaz aj ďalšieho používania.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu,

proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa je v časti zamietnutia zmluvnej pokuty vecne správny a v časti určenia, že zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky je potrebné rozsudok zrušiť.

Napriek skutočnosti, že odvolateľ výslovne napadol rozsudok výlučne vo výroku III. výroku, ktorým súd prvého stupňa určil, že zmluvná podmienka dohodnutá k dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 v časti zmluvnej pokuty, odvolací súd vychádzajúc z obsahu odvolania, v ktorom odvolateľ namieta zamietnutie uplatnenej zmluvnej pokuty, uzavrel, že odvolanie smeruje aj proti výroku súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Z obsahu spisu vyplýva, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. uzavrela s odporkyňou Zmluvu o pripojení dňa 17.02.2010 s programom služieb „Podľa seba“ s účastníckym číslom XXXXXXXXX. Z Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 uzavretej medzi T-Mobile Slovensko, a.s., a odporkyňou vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal zabezpečiť odporkyňu predaj zľavneného mobilného telefónu určeného na používanie v sieti GSM, typ Sony Ericson T715 za kúpnu cenu 1 euro. Podľa článku 4 odporkyňa a poskytovateľ sa dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto dodatku alebo v článku 3 pod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. písm. a) až c) všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke číslo 1 tohto dodatku. Právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur faktúrou č. 7110646999 splatnou dňa 9.11.2011, poplatok za upomienku vo výške 2,50 eur faktúrou číslo 7100570441 splatnou dňa 9.12.2011 a neuhradené služby v celkovej výške 375,- eur faktúrami č. 7009800498 na sumu 66,64 eur, so splatnosťou 11.11.2010, č. 7010787684 na sumu 150,69 eur so splatnosťou 11.12.2010, č. 7011816061, na sumu 160,17 eur so splatnosťou 11.1.2011 (z tejto sumy je predmetom žalobného návrhu len suma 157,67 eur po odpočítaní sumy 2,50 eur za upomienku).

V zmysle § 43 ods. 1 a 2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorý bol účinný v období od 01.01.2004 do 31.10.2011, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pripojení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podľa ods. 2 podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.06.2007. Dňom 01.07.2007 nadobudol účinnosť nový zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý v ostatnom znení má v § 3 ods. 3 zakotvené, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 01.01.2008. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Porovnajúc obsah účastníkmi uzavretej zmluvy o pripojení včítane jej dodatku s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami je nesporné a prvostupňový súd v preskúmanom rozsudku správne uzavrel, že právny vzťah založený predmetnými zmluvami medzi navrhovateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako podnikom v zmysle § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. a na druhej strane odporcom, ktorý pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a bol teda spotrebiteľom zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 43 cit. zák. č. 610/2003 Z.z. účastníkom, je spotrebiteľským vzťahom a predmetná zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou. V dôsledku toho bolo na daný vzťah nevyhnutné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ust. ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V ods. 3 potom zákonodarca demonštratívne vymenúva ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky. Medzi ne novelou Občianskeho zákonníka zák. č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2008 bolo zakotvené písm. k) v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje i ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením tohto záväzku. Podľa ods. 5 cit. § 53 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Toto ustanovenie je zachované v Občianskom zákonníku v nezmenenej podobe od účinnosti piatej hlavy o spotrebiteľských zmluvách. Ostatne citované ustanovenie je kogentné a zakotvuje zákaz, aby sa zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve odchýlili od Občianskeho zákonníka takým spôsobom, že je to v neprospech spotrebiteľa. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa bodu 3 príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

V zmysle čl. 4 cit. smernice bez toho, aby boli dotknuté ust. čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky

okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 6 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy tejto smernice bod 1. písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a ním vybraný mobilný telefón resp. koncové zariadenie, účastnícky program a služby. Odporca ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporné nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 OZ i čl. 3 bod 2 smernice, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi. Navrhovateľ ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú.

Samotná skutočnosť, že odporca ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať si z viacerých navrhovateľom ako dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov i lacnejší, v dôsledku čoho by i zmluvná pokuta bola nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby pri kúpe rôznych koncových zariadení, pričom pri kúpe lacnejšieho by bola i zmluvná pokuta nižšia.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané a preto táto odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí.

Odvolateľ namietal záver prvostupňového súdu, že došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tým k naplneniu ďalšieho znaku neprijateľnosti podmienok, pričom poukázal na ďalšie podmienky uzavreté v zmluvách, resp. dodatkoch, ktoré sú s prihliadnutím na výhody, ktoré nimi spotrebiteľ získal, naopak v prospech spotrebiteľa.

Je pravdou, že v zmysle čl. 4 Smernice 93/13/EHS bod 1 je potrebné nekalosť zmluvných podmienok hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Odvolací súd pritom nepopiera možnosť i v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná. Táto podmienka ale v danom prípade i podľa názoru odvolacieho súdu zhodného s prvostupňovým, splnená nebola.

Ako bolo už uvedené vyššie, podľa článku 3 odporca a poskytovateľ sa dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto dodatku alebo v článku 3 pod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. písm. a) až c) všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke číslo 1 tohto dodatku.

Z obsahu zmluvy i jej dodatku vyplýva, že odporca ako spotrebiteľ zakúpil od navrhovateľa ako dodávateľa mobilný telefón a koncové telekomunikačné zariadenie za zvýhodnenú cenu a tiež mal možnosť používať poskytované služby takisto za zvýhodnenú cenu. Avšak i po zohľadnení týchto výhod získaných na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy odporcom ako spotrebiteľom, sa odvolací súd zhoduje s názorom prvostupňového, že dojednaná zmluvná pokuta ako sankcia za porušenie zmluvných povinností odporcom ako spotrebiteľom, je neprimerane vysoká, v dôsledku čoho je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná.

Je tomu tak predovšetkým preto, že vyžaduje od spotrebiteľa, aby zaplatil dojednanú zmluvnú pokutu v stabilnej výške bez ohľadu na to, kedy dôjde k ukončeniu predmetnej zmluvy, či na počiatku viazanosti alebo bezprostredne pred jej skončením. Je totiž potrebné predpokladať, že vzhľadom na kúpnu cenu za mobilný telefón resp. koncové zariadenie musí byť skutočná cena tohto zariadenia fakticky zaplatená spotrebiteľom postupne v cenách poskytnutých služieb a garantovať tak návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy telefónu, s prihliadnutím na to, že navrhovateľ ako dodávateľ je podnikateľom, ktorý podniká za účelom vytvárania zisku. Z toho potom vyplýva, že pri predčasnom ukončení vzťahu na začiatku viazanosti je ujma na strane dodávateľa nesporne a neporovnateľne vyššia ako na konci viazanosti. Z tohto hľadiska dojednanie rovnakej zmluvnej pokuty za porušenie povinností spotrebiteľom v priebehu celej doby viazanosti je rozhodne neprimerané. Obdobne odvolací súd zhodne s prvostupňovým považoval za neprimerané dojednanie stabilnej fixnej zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za poskytnuté služby, ktoré nie je závislé od výšky dlžnej sumy, v dôsledku čoho je potom spotrebiteľ povinný uhradiť vysokú zmluvnú pokutu 248,95 eur, teoreticky i v prípade, ak bude dodávateľovi dlžiť iba 1 cent. Dojednanie o zmluvnej pokute je preto i z tohto hľadiska rovnako neprimerané. Obdobne sa odvolací súd zhodol so záverom prvostupňového, že je neprimeraným, ak dojednaná zmluvná pokuta patrí dodávateľovi aj v prípade, že vôbec nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože postačuje len púhy úkon spotrebiteľa, ktorý k ukončeniu smeruje. I v tomto prípade sa daná sankcia javí nedôvodnou a neprimeranou.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že zmluvné podmienky dojednané v spotrebiteľskej zmluve medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v cit. bode 3 v Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 17.02.2010 o zmluvnej pokute spôsobujú z uvedených dôvodov značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa tým, že požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) spojenú s nesplnením jeho záväzku, v dôsledku čoho ide o neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka), ktoré sú neplatné (53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a pre spotrebiteľa teda odporcu nie sú záväzné. Súd pritom v zmysle konštantnej judikatúry ESD i súdov SR musel posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve aj bez návrhu a zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou viazaný.

ESD v rozsudku vo veci C-618/10 zo dňa 14.06.2012 skonštatoval, že smernici odporuje španielska právna úprava, ktorá poskytuje vnútroštátnemu súdu v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej

zmluvnej podmienky možnosť zmeniť obsah tejto podmienky. Súdny dvor vyslovil názor, že taká možnosť - ak by sa vnútroštátnemu súdu priznala - by mohla odstrániť odstrašujúci účinok pre dodávateľov spočívajúci v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia. Preto taká možnosť zaručuje menej účinnú ochranu spotrebiteľov než je ochrana, ktorá vyplýva z neuplatňovania týchto podmienok. Pokiaľ by totiž vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, predajcovia alebo dodávateľia by sa mohli pokúšať dotknuté podmienky používať s vedomím, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by súd zmeniť zmluvu tak, že by týmto spôsobom ostali ich záujmy zabezpečené. V dôsledku toho sú vnútroštátne súdy pri konštatovaní existencie nekalej zmluvnej podmienky povinné takúto podmienku iba neuplatniť, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, avšak nemôžu zmeniť jej obsah. Zmluva, do ktorej sa vložila zmluvná podmienka totiž musí v zásade existovať ďalej bez akejkolvek inej zmeny, okrem odstránenia nekalých podmienok, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná v súlade s pravidlami vnútroštátneho práva.

Z vyššie citovaného rozhodnutia ESD vyplýva nemožnosť vnútroštátneho súdu v spotrebiteľských veciach využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako celok (a preto nemožno súdom znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu, príp. meniť jej obsah tým, že bude akceptovaná iba v niektorých z dohodnutých prípadov porušenia zmluvy spotrebiteľom a z iných nie) v dôsledku čoho bolo možné uplatnenú zmluvnú pokutu ako celok navrhovateľovi ako dodávateľovi súdom iba nepriznať a nebolo možné ju priznať v moderovanej „primeranej výške“ príp. inak zmenenú.

S poukazom na vyššie uvedené, potom prvostupňový súd správne v preskúmanom rozsudku návrh navrhovateľa v časti zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

Prvostupňový súd zároveň s použitím ust. § 153 O.s.p. z úradnej povinnosti ex offico vo výroku rozsudku vyslovil, že predmetná zmluvná podmienka je ako neprijateľná neplatná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ svoju aktívnu legitimáciu odvíjal od skutočnosti, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.10.2010 pohľadávku proti odporcovi o zaplatenie 1.468,13 eur.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. v platnom znení ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne v takomto prípade uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

V odseku 4 tohto ustanovenia sa súdu ukladá, aby v súlade s hmotnoprávnym ustanovením § 53a OZ uviedol vo výroku rozsudku presné znenie podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka: "Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa."

Účelom takého výroku, ktorý môže byť prijatý aj na návrh aj bez návrhu účastníka konania - spotrebiteľa, je to, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách

so spotrebiteľmi, resp. aj podmienky s rovnakým významom. Túto povinnosť na základe takého výroku môže uplatniť každý spotrebiteľ dotknutý podmienkou opísanou vo výroku takého rozsudku.

Podľa ust. § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V odseku 3 § 52 O.z. je vymedzený pojem dodávateľ. Ide o subjekt, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv sa týka každého dodávateľa, ktorý je podnikateľským subjektom (bez ohľadu na to, či ide o súkromných dodávateľov, alebo o štátne podniky). Vzhľadom na rozsah uzavierania zmlúv, vždy pôjde o podnikateľské subjekty oprávnené na túto podnikateľskú činnosť (napr. na základe živnostenského oprávnenia).

Z uvedeného je nepochybné, že dodávateľ teda právny predchodca navrhovateľa - T-Mobile Slovensko, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku na spoločnosť navrhovateľa : Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. nie je dodávateľom, neuzavrela s odporkyňou zmluvu o pripojení, neposkytla odporkyňu služby, z ktorých v tomto konaní uplatňuje nároky a preto nebolo dôvodným, aby prvostupňový súd bez návrhu vo vzťahu k navrhovateľovi podľa § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve, pretože navrhovateľ nie je dodávateľom. Zároveň je potrebné dodať, že postupom súdu prvého stupňa, ktorý vo vzťahu k navrhovateľovi určil zmluvnú podmienku z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú sa stráca účel § 153 ods. 4 O.s.p., ktorým je, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi, resp. aj podmienky s rovnakým významom.

Odvolací súd potom vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, vrátane správneho závislého výroku o náhrade trov konania, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a postupom podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o určení, že zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky zrušil, pretože dôvody pre ktoré bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané neexistovali.

I v odvolacom konaní bola fakticky plne úspešná odporkyňa, v dôsledku čoho jej v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Keďže ale podľa obsahu spisu odporkyňi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, ale najmä si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, nebola jej náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.